

Arrest

nr. 288 496 van 4 mei 2023
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 21 december 2022 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 5 oktober 2022 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – verzoeker om internationale bescherming (bijlage 13quinquies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 februari 2023 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 28 februari 2023.

Gelet op de beschikking van 23 maart 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 april 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partijen en van attaché I. LASSOUED, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1. Overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen bij beschikking van 23 februari 2023 de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In deze beschikking werd vastgesteld dat het ingestelde beroep laattijdig voorkomt. De beschikking luidt als volgt:

[...]

De bestreden beslissing betreft een beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten - verzoeker om internationale bescherming (bijlage 13quinquies) van 5 oktober 2022.

Het verzoekschrift komt onontvankelijk voor wegens laattijdigheid.

Artikel 39/57, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat het beroep tot nietigverklaring moet worden ingesteld bij verzoekschrift binnen de dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht.

Artikel 39/57, §2, tweede en derde lid van de Vreemdelingenwet stelt:

“De vervalddag is in de termijn begrepen. Is die dag echter een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, dan wordt de vervalddag verplaatst op de eerstvolgende werkdag.

Voor de toepassing van deze bepaling wordt als werkdag beschouwd, elke dag niet zijnde een zaterdag, zon- of feestdag.”

In het administratief dossier bevindt er zich een lijst van aangetekende zendingen afkomstig van de cel Opvolging Internationale Bescherming (OIB) waarop de naam van verzoekster voorkomt. Blijkens de stempel aangebracht op deze lijst werd de zending op 11 oktober 2022 overhandigd aan de postdiensten om te laten betekenen aan verzoekster op het op dat ogenblik geldende adres van woonplaatskeuze. Overeenkomstig artikel 39/57, §2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet begon de beroepstermijn te lopen op vrijdag 14 oktober 2022 en betrof de laatste nuttige dag om tegen deze beslissing een beroep bij de Raad aanhangig te maken derhalve maandag 14 november 2022. Gelet op de vaststelling dat huidig verzoekschrift op 21 december 2022 op elektronische wijze aan de Raad werd overgemaakt, hetzij buiten de termijn van dertig dagen die is bepaald in artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet, komt het beroep laattijdig voor.

Verzoekster stelt in haar verzoekschrift dat zij in het opvangcentrum van Fedasil te Kapellen verbleef, maar dat zij op instructie van Fedasil het centrum diende te verlaten en dat haar plaats van inschrijving vanaf 27 september 2022 eenzijdig werd gewijzigd. Hierdoor, zo stelt verzoekster, kon zij geen kennis nemen van het aangetekend schrijven “(...) en was zij hiertoe ook niet in de gelegenheid. (...)” Als bijlage bij haar verzoekschrift voegt verzoekster onder meer een foto van de teruggestuurde aangetekende zending van de bestreden beslissing naar de verwerende partij (bijlage 1) en de instructie van Fedasil waarvan zij gewag maakt (bijlage 3).

De Raad wijst er op dat, overeenkomstig artikel 51/2, vijfde lid van de Vreemdelingenwet “(...) elke kennisgeving geldig [is] wanneer ze naar de gekozen woonplaats van betrokkene verstuurd wordt bij een ter post aangetekende zending of per bode tegen ontvangstbewijs. (...)” Het komt verzoekster toe om de nodige maatregelen te treffen opdat zij briefwisseling kan ontvangen die aan haar gericht is op het adres waarvan zij heeft aangegeven dat zij aldaar officiële briefwisseling van de asielautoriteiten wenst te ontvangen. Indien dit niet mogelijk is, staat het verzoekster vrij haar gekozen woonplaats te wijzigen. Een gekozen woonplaatsadres moet niet een adres zijn waar de vreemdeling verblijft. Indien verzoekster niet de nodige schikkingen treft waardoor zij de kennisgeving mist van een aangetekende zending op haar naam op de door haar gekozen woonplaats, is dat haar persoonlijke keuze die geen situatie van overmacht vormt (cfr. RvS, nr. 250.553 van 10 mei 2021).

In het administratief dossier bevindt er zich het door verzoekster op 28 september 2020 ondertekende document 'Verklaring betreffende de woonstkeuze', waaruit blijkt dat zij woonplaats kiest in het opvangcentrum te Kapellen. Uit de hierboven vermelde lijst van aangetekende zendingen en een afschrift van de bestreden beslissing die verzoekster als bijlage bij haar verzoekschrift voegt, blijkt dat deze - conform artikel 52/3, §1, laatste lid juncto artikel 51/2 van de Vreemdelingenwet - per aangetekend schrijven werd verzonden naar het centrum te Kapellen. Het feit dat verzoekster het opvangcentrum van Fedasil te Kapellen diende te verlaten, doet niets af aan het feit dat het haar toekwam om, overeenkomstig artikel 51/2, vierde lid van de Vreemdelingenwet, de eventuele wijziging van haar gekozen woonplaats per aangetekende zending aan verweerder kenbaar te maken. Verzoekster houdt niet voor dat zij dit gedaan heeft, laat staan dat zij dit aantoonst. Waar verzoekster stelt dat zij geen vast woon - of verblijfsadres meer heeft en zodoende ook geen nieuw adres aan de verwerende partij kon doorgeven, dient, zoals hierboven reeds vermeld, een gekozen woonplaatsadres geen adres te zijn waar zij verblijft.

Verzoekster lijkt dan ook niet te kunnen worden gevolgd waar zij meent dat de beroepstermijn geen aanvang nam of deze situatie "(...) minstens (...) een situatie van overmacht (...)” uitmaakt.

De termijn vervat in voormeld artikel 39/57, eerste lid van de Vreemdelingenwet is van openbare orde en moet strikt worden toegepast. De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden indien hij een laattijdig ingesteld beroep toch ten gronde zou behandelen (RvS 18 juni 2004, nr. 132 671. [...])”

1.2. Verzoekster richt 28 februari 2023 een schrijven aan de Raad, waarin zij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoekster kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dat, voor zover in dit verzoek meer wordt aangevoerd dan dat, hiermee geen rekening moet worden gehouden omdat het niet de vorm kan aannemen van een bijkomende memorie waarop de Raad dient te antwoorden (cf. RvS 22 november 2018, nr. 13.065 (c)). Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe verzoekster ter terechtzitting de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

1.3. In het proces-verbaal van terechtzitting van 20 april 2023 staat het volgende vermeld:

“De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. De verzoekende partij stelt dat deze beschikking inzake de laattijdigheid van haar beroep “te kort door de bocht” gaat, daar zij door Fedasil werd gedwongen het opvangcentrum waar zij verbleef te verlaten en niet beschikt over de nodige middelen om een eigen woning te kunnen betrekken, wat maakt dat het vermoeden van ontvangst van een aangetekende zending op de derde werkdag na de verzending ervan niet kan spelen en er sprake is van overmacht. Waar de voorzitter opmerkt dat zij hiermee de argumentatie van haar verzoekschrift herhaalt en er een onderscheid moet worden gemaakt tussen de effectieve verblijfplaats en de gekozen woonplaats voor de thans gevoerde procedure, bevestigt de verzoekende partij de middelen van haar verzoekschrift te handhaven en stelt zij nog dat zelfs het aanhouden van een postadres niet binnen haar financiële mogelijkheden valt. De verwerende partij heeft geen opmerkingen.”

1.4. Door de argumentatie van haar verzoekschrift te herhalen en nadrukkelijk aan te geven “[...] de middelen van haar verzoekschrift te handhaven [...]”, weerlegt de verzoekende partij de inhoud van de voormelde beschikking niet. Waar verzoekster bijkomend aangeeft dat het aanhouden van een post-adres niet binnen haar financiële mogelijkheden valt, is dit niet meer dan een bloot betoog. Bovendien herhaalt de Raad wat hij ter terechtzitting reeds heeft aangegeven, met name dat er conform artikel 51/2, tweede lid van de Vreemdelingenwet (gratis) woonplaats kon worden gekozen op het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De verzoekende partij kan bezwaarlijk deze argumentatie onderuit halen door haar antwoord ter terechtzitting dat zij zich dan om de twee weken had moeten aanmelden bij het commissariaat-generaal om na te gaan of er geen briefwisseling is toegekomen voor haar.

1.5. Nu verzoekster er niet in slaagt de hierboven vermelde beschikking aan het wankelen te brengen, blijft de inhoud ervan overeind.

Het beroep is onontvankelijk wegens laattijdigheid.

2. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier mei tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA